

§ 2. Dozorowi technicznemu, o którym mowa w § 1, podlegają następujące specjalistyczne urządzenia techniczne:

- 1) zbiorniki miotaczy ognia,
- 2) pomocniczy osprzęt podnośny pośredniczący między urządzeniami dźwignicowymi a ładunkiem niebezpiecznym, a w szczególności:
 - a) trawersy,
 - b) chwytaki i chwytaki,
 - c) pojemniki i kosze,
 - d) zawiesia i obejmy.

§ 3. Eksploatujący specjalistyczne urządzenia techniczne, o których mowa w § 2, wyprodukowane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, mogą je wykorzystywać bez zezwolenia na ich używanie, nie dłużej jednak niż przez okres jednego roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *R. Szeremietiew*

738

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 19 sierpnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej i chorób zawodowych oraz zasiłku chorobowego.

Na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 i Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 lutego 1995 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej i chorób zawodowych oraz zasiłku cho-

rowego (Dz. U. Nr 21, poz. 116, z 1996 r. Nr 3, poz. 21, Nr 42 poz. 185 i Nr 85, poz. 389 oraz z 1998 r. Nr 55, poz. 357) w § 1 wyrazy „220 zł” zastępuje się wyrazami „250 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:
w z. *R. Brzezik*

739

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

w sprawie sposobu technicznego przygotowania sieci telekomunikacyjnej do kontroli rozmów telefonicznych oraz sposobu dokonywania, rejestracji, przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów z kontrolowanych rozmów telefonicznych.

Na podstawie art. 242 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Operator sieci telekomunikacyjnej ma obowiązek przygotowania sieci do przeprowadzania kontroli rozmów telefonicznych oraz innych przekazów informacji i przystosowania jej do utrwalania treści ta-

kich rozmów i przekazów, przy użyciu urządzeń samoczynnie uruchamiających zapis i wyłączających go po zakończeniu utrwalania, w warunkach uniemożliwiających dostęp do utrwalanych treści podmiotom do tego nie uprawnionym.

2. Przygotowanie, o którym mowa w ust. 1, polega na utworzeniu systemu dostępu do treści rozmów te-

lefonicznych i treści innych przekazów informacji spełniającego funkcje:

- 1) wprowadzania do systemu danych identyfikujących użytkownika sieci,
- 2) ujmowania sygnałów,
- 3) odbioru sygnałów i dokonywania zapisu treści rozmów lub innych przekazów informacji.

3. System, o którym mowa w ust. 2, powinien zapewniać niezwłoczne przeprowadzenie kontroli rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji i danych im towarzyszących, właściwych dla danego systemu telekomunikacyjnego, oraz właściwą jakość przekazu.

§ 2. Czynności związane z wykonywaniem orzeczeń i zarządzeń w przedmiocie kontroli i utrwalenia rozmów telefonicznych lub innych przekazów informacji, a także związane z nimi doręczenia, powinny być realizowane w sposób przewidziany dla przekazywania wiadomości, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej.

§ 3. 1. Utrwalenia treści rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji dokonuje się przy użyciu środków technicznych, przez zapis przekazywanych informacji przychodzących do lub wychodzących od określonego użytkownika sieci telekomunikacyjnej, w sposób umożliwiający ich odtworzenie przy użyciu urządzeń odtwarzających.

2. Utrwalenia dokonuje podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, na nośniku umożliwiającym odtworzenie treści informacji, zwanym dalej „nośnikiem”.

3. Osoba dokonująca utrwalenia treści rozmowy telefonicznej zapisuje lub oznacza na nośniku, o którym mowa w ust. 2, sygnaturę akt sprawy, w której czynność ta została zlecona, swoje imię, nazwisko i stanowisko służbowe, a także dane dotyczące podstawy utrwalania. Dotyczy to także czasu rozpoczęcia i zakończenia utrwalania.

§ 4. 1. Operator sieci telekomunikacyjnej zapewnia osobie, o której mowa w § 3 ust. 3, możliwość utrwalenia informacji przesyłanych w sieci, w sposób uniemożliwiający zapoznanie się przez tę osobę z treścią utrwalanych informacji.

2. W razie przekazywania informacji w sieci, po ich zakodowaniu przez operatora, ma on obowiązek ich udostępnienia w formie nie zakodowanej.

§ 5. Dane identyfikujące odbiorcę i nadawcę informacji, czas i miejsce jej nadania oraz odbioru mogą być utrwalane odrębnie od treści rozmów lub treści innych przekazów informacji.

§ 6. 1. W notatce urzędowej z czynności kontroli i utrwalenia, sporządzonej przez osobę upoważnioną do jej przeprowadzenia, należy zamieścić:

- 1) datę i miejsce sporządzenia notatki oraz sygnaturę akt sprawy,
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby sporządzającej,
- 3) oznaczenie czynności ze wskazaniem podstawy jej przeprowadzenia,
- 4) imię i nazwisko użytkownika sieci telekomunikacyjnej lub nazwę podmiotu będącego użytkownikiem oraz dane identyfikujące urządzenie służące do przeprowadzania rozmów, których treść podlega utrwaleniu, a także, w miarę możliwości, dane identyfikujące urządzenia, z którymi dokonywane były połączenia,
- 5) rodzaj i typ aparatury utrwalającej oraz niezbędne dane o pracy urządzenia utrwalającego, w tym rodzaj i typ użytego nośnika i parametry zapisu,
- 6) czas rozpoczęcia i zakończenia zapisu, z zaznaczeniem, czy zostało użyte urządzenie do automatycznego uruchamiania i wyłączenia aparatury,
- 7) dane pozwalające na identyfikację użytego nośnika,
- 8) w miarę potrzeby inne dane dotyczące dokonywanej czynności.

2. W razie uszkodzenia aparatury utrwalającej lub nośnika bądź ich zatrzymania w trakcie zapisu, czyni się o tym odpowiednią wzmiankę w notatce, o której mowa w ust. 1. Przepis § 3 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Po zakończeniu utrwalania nośnik, na którym dokonywano zapisu, osoba, o której mowa w § 3 ust. 3, opakuje wraz z notatką wymienioną w § 6, oznacza sygnaturą akt sprawy i przekazuje organowi zarządzającemu utrwalenie treści rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji.

§ 8. 1. Operator sieci telekomunikacyjnej zapewnia rejestrację faktu przeprowadzenia kontroli rozmowy telefonicznej i innego przekazu informacji, gromadząc dane o przeprowadzonych kontrolach.

2. Dane te obejmują:

- 1) sygnaturę akt sprawy i datę wydania postanowienia sądu lub prokuratora,
- 2) datę przeprowadzenia kontroli,
- 3) informację o podmiocie przeprowadzającym kontrolę i osobie dokonującej czynności,
- 4) imię i nazwisko użytkownika sieci lub nazwę podmiotu będącego użytkownikiem, w stosunku do którego zarządzono kontrolę,
- 5) czas dokonywania kontroli.

3. Gromadzenie, przechowywanie i udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1 i 2, odbywa się przy zastosowaniu przepisów dotyczących wiadomości, na

które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej.

§ 9. 1. W protokole czynności, podczas której nastąpiło odtworzenie zapisu, zamieszcza się imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby dokonującej odtworzenia oraz dane, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 4 i 5, oraz dane dotyczące rodzaju i typu aparatury odtwarzającej. W wypadkach wydawania przez sąd lub prokuratora zgody, o której mowa w art. 237 § 6 Kodeksu postępowania karnego, należy nadto zamieścić w protokole datę jej wydania i sygnaturę akt sprawy, w której została wydana.

2. Przy odtwarzaniu zapisu może być użyte dodatkowe urządzenie korygujące lub wzmacniające dźwięk. Należy o tym dokonać wzmianki w protokole czynności.

3. Jeżeli okaże się to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa osoby, której głos lub wizerunek zostały utrwalone, sąd lub prokurator może zarządzić odtworzenie w warunkach uniemożliwiających jej rozpoznanie. Czynności tej należy dokonać w sposób zapewniający, że zapis na nośniku lub nośnik nie ulegną uszkodzeniu.

§ 10. O uszkodzeniu nośnika w związku z odtwarzaniem należy uczynić adnotację w protokole czynności. W razie uszkodzenia nośnika w innych okolicznościach, należy sporządzić odpowiednią notatkę urzędową.

§ 11. Nośnik z zapisami treści rozmów telefonicznych lub innych przekazów informacji przechowuje się i przesyła w warunkach zabezpieczających przed utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, zwłaszcza przed szkodliwym działaniem środków chemicznych, czynników mechanicznych, temperatury, promieniowania, pola magnetycznego lub elektrycznego.

§ 12. 1. Zapis treści rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji, którego zniszczenie sąd zarządził na podstawie art. 238 § 3 Kodeksu postępowania karnego, podlega usunięciu w sposób uniemożliwiający odtworzenie zapisu.

2. Jeżeli mimo usunięcia zapisu zachodzi możliwość jego odtworzenia, należy zarządzić fizyczne zniszczenie nośnika.

3. Z czynności usunięcia zapisu lub zniszczenia nośnika sporządza się protokół.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 10 maja 1983 r. w sprawie sposobu dokonywania, zabezpieczania, przechowywania, odtwarzania oraz niszczenia zapisów treści rozmów telefonicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 133).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

740

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

w sprawie określenia organów uprawnionych obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organów uprawnionych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, jak również zakresu spraw zleconych tym organom.

Na podstawie art. 471 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. W sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym dochodzenie, obok Policji, prowadzić mogą również:

1) organy Państwowej Inspekcji Handlowej w sprawach o ujawnione przez nie w czasie przeprowadzenia inspekcji przestępstwa przewidziane w art. 306 Kodeksu karnego oraz w art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 3 i art. 24 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770);

2) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sprawach o przestępstwa określone w art. 30 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369 i Nr 88, poz. 554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668);

3) urzędy skarbowe i inspektorzy kontroli skarbowej w sprawach o przestępstwa z art. 77—79 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945